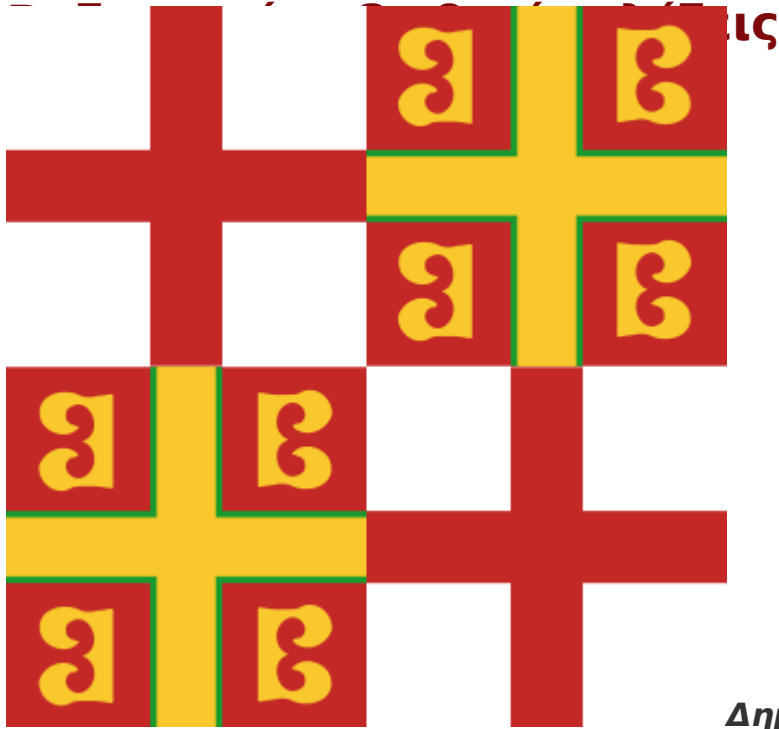

Δημήτριος Ντούρτας

Ως γνωστόν, η πλουσιότατη ελληνική μας γλώσσα χρησίμευσε και χρησιμεύει ακόμη ως αστείρευτο θησαυροφυλάκιο λέξεων για όλες τις δυτικές – και όχι μόνο- γλώσσες. Μεγάλος αριθμός επιστημονικών, φιλολογικών, τεχνολογικών και πολιτειακών όρων αποδίδεται σε πολλές γλώσσες με ελληνικές λέξεις. Ακόμη και λέξεις χρησιμοποιούμενες συχνά στην καθομιλουμένη των Δυτικών μας φίλων απηχούν την ελληνόγλωσση καταγωγή (καταστροφή – catastrophe, τηλέφωνο – telephone) ή ακόμη και ονόματα ζώων (ελέφαντας – elephant).

Κατά το Μεσαίωνα υπήρχαν πολλές πολιτιστικές αλληλεπιδράσεις μεταξύ Βυζαντίου και Δύσης. Ιδιαίτερα κατά τον πρώιμο Μεσαίωνα (μέχρι και τον 12ο αιώνα) η πολιτιστική ακτινοβολία του βυζαντινού ελληνισμού στη Δυτική Ευρώπη ήταν ισχυρότατη. Μέσα στα πλαίσια αυτής της επιρροής, οι χριστιανικοί λαοί της Δύσης (αλλά και οι Σλάβοι) δανείστηκαν αυτούσιες ελληνικές λέξεις ή μετέφρασαν απ' τα ελληνικά στα λατινικά άλλες λέξεις για να δηλώσουν ότι και οι Βυζαντινοί. Παρακάτω θ' αναφερθούν λίγα μόνο παραδείγματα τέτοιων δανείων.
[\(περισσότερα...\)](#)